

ÎNTREBĂRI FRECVENTE

Propunerea ISSA 5000: Aplicarea pragului de semnificație de către entitate și practicianul în asigurare

Cum se aplică conceptul de prag de semnificație raportării privind sustenabilitatea și misiunilor de asigurare conexe?

Pragul de semnificație este un concept fundamental care este aplicat de entitate în pregătirea și prezentarea informațiilor privind sustenabilitatea și de către practicienii în domeniul asigurării în planificarea și realizarea unei misiuni de asigurare privind sustenabilitatea.

Pragul de semnificație este un concept orientat către utilizator. Astfel, pragul de semnificație, este afectat de percepțiile referitoare la nevoia de informații ale utilizatorilor vizați de informațiile privind sustenabilitatea. Cu excepția cazului în care cadrul de raportare a sustenabilității (sau alte criterii aplicabile) îl definește sau îl descrie diferit, conceptul de prag de semnificație include de obicei următoarele principii:

- Raționamentele cu privire la aspectele care sunt semnificative pentru utilizatorii vizați ai informațiilor privind sustenabilitatea se bazează pe luarea în considerare a nevoilor comune de informații ale utilizatorilor vizați ca grup.
- Denaturările, inclusiv omisiunile, sunt considerate semnificative dacă, individual sau în ansamblu, este de așteptat în mod rezonabil, ca acestea să influențeze deciziile luate pe baza informațiilor privind sustenabilitatea de către utilizatorii vizați.

Atât entitatea, cât și practicianul în domeniul asigurării emit raționamente cu privire la pragul de semnificație în acest context.

Cum aplică entitatea pragul de semnificație atunci când determină aspectele privind sustenabilitatea care trebuie incluse în raportul de sustenabilitate?¹

Cadrelor de raportare a sustenabilității vor include, de obicei, cerințe pentru ca entitatea să prezinte informații despre aspecte legate de sustenabilitate atunci când aceste informații sunt semnificative. Raționamentul entității cu privire la ceea ce este semnificativ este specific faptelor și circumstanțelor acesteia. Acestea includ raționamente pentru determinarea subiectelor specifice (de exemplu: clima, biodiversitatea, practicile de muncă, drepturile omului) și aspectele privind subiectele specifice care urmează să fie raportate (de exemplu: riscuri și oportunități, guvernare, obiective, parametri și indicatori cheie de performanță). Cu excepția cazului în care cadrul de raportare prevede altfel, o entitate nu trebuie să furnizeze o prezentare specifică dacă informațiile nu sunt semnificative.

¹ După cum este explicat în ED-5000, practica curentă în raportarea informațiilor privind sustenabilitatea variază foarte mult, de la includerea într-un raport integrat sau într-un raport anual, cum ar fi în comentariul conducerii, până la un raport de sustenabilitate de sine stătător sau un raport pe o anumită temă. Referirea la „raportul de sustenabilitate” aici este destinată să cuprindă toate mecanismele de raportare a durabilității.

Procesul entității pentru identificarea aspectelor care trebuie prezentate poate fi denumit, printre alți termeni, „procesul pragului de semnificație” sau „evaluarea pragului de semnificație”. „Procesul pragului de semnificație” ține cont de înțelegerea de către entitate a percepției utilizatorilor vizați ai informațiilor privind sustenabilitatea și a nevoilor acestora de informații. În aplicarea acestui proces, entitatea poate concluziona că informațiile sunt semnificative din diverse motive. Aceste motive includ natura sau amploarea aspectelor raportate privind sustenabilitatea sau o combinație a ambelor, analizate în raport cu circumstanțele specifice ale entității și cu nevoile de informații ale utilizatorilor vizați. Prin urmare, raționamentele privind pragul de semnificație realizate de entitate implică atât considerații cantitative, cât și calitative. „Procesul pragului de semnificație” al entității include, de asemenea, luarea în considerare a specificității în sine a cadrului de raportare sau dacă trebuie completat cu criterii elaborate de entitate (adică dacă criteriile sunt adecvate circumstanțelor misiunii). După cum se explică în ED-5000, criteriile sunt potrivite atunci când conduc la informații privind sustenabilitatea care sunt relevante (respectiv, ajută utilizatorii în luarea deciziilor), complete (adică nu omit factori relevanți de la care se poate aștepta în mod rezonabil să afecteze deciziile utilizatorilor vizați), fiabile (adică, măsurate, evaluate sau descrise în mod corespunzător), neutre (adică, lipsite de părtiniri potrivit circumstanțelor) și ușor de înțeles (adică, prezentate în mod clar și concis și într-o manieră care nu ascunde informațiile relevante).

Ce este „dubla materialitate”?

Cadrul de raportare poate cere entității să aplice conceptul de „dublă materialitate”, care recunoaște că părțile interesate se pot concentra asupra semnificației financiare sau asupra semnificației impactului sau asupra ambelor. Semnificația financiară se referă la impactul financiar al aspectelor legate de sustenabilitate asupra entității, iar semnificația impactului se referă la impactul pozitiv sau negativ al entității asupra mediului, societății, economiei sau culturii. Aplicarea „dublei materialități” înseamnă că „procesul pragului de semnificație” al entității trebuie să ia în considerare atât semnificația financiară, cât și semnificația impactului atunci când se identifică aspectele privind sustenabilitatea care trebuie prezentate și, prin urmare, poate necesita comunicarea cu părțile interesate.

Cum aplică entitatea pragul de semnificație atunci când pregătește și prezintă informațiile despre sustenabilitate?

„Procesul pragului de semnificație” al entității nu se referă doar la identificarea aspectelor privind sustenabilitatea care trebuie prezentate. „Procesul pragului de semnificație” include, de asemenea, aplicarea adecvată a semnificației în pregătirea și prezentarea informațiilor privind sustenabilitatea în conformitate cu cadrul de raportare sau cu alte criterii adecvate. Această activitate implică stabilirea de procese și controale care să conducă la aplicarea adecvată a criteriilor și care generează informații privind durabilitatea care nu sunt denaturate semnificativ.

Este „ Procesul pragului de semnificație” al entității diferit de aplicarea pragului de semnificație de către practician?

Conceptul de prag de semnificație este același și pentru entitate și pentru practician (adică este un concept orientat către utilizator, adică este afectat de percepțiile asupra nevoilor de informații ale utilizatorilor vizați ai informațiilor privind durabilitatea). Deși cerințele cadrului de raportare oferă un domeniu de referință

pentru raționamentele entității și ale practicianului în asigurare cu privire la pragul de semnificație (de exemplu, semnificația financiară, semnificația impactului sau ambele), „procesul pragului de semnificație” al entității nu este același cu aplicarea pragului de semnificație de către practician.

„Procesul pragului de semnificație” al entității este axat pe identificarea aspectelor privind sustenabilitatea care trebuie prezentate. Practicianul ia în considerare sau determină pragul de semnificație în elaborarea abordării pentru obținerea de dovezi și atunci când evaluează denaturările identificate ale informațiilor privind sustenabilitatea. Ca rezultat, factorii calitativi luați în considerare de entitate și de practician se pot suprapune, dar nu trebuie să fie identici. Pentru prezentările de informații cantitative, practicianul și entitatea nu vor ajunge neapărat la același prag de semnificație (adică, entitatea folosește un prag pentru a determina, de exemplu, dacă anumite valori sau obiective ar trebui raportate și dacă acestea sunt prezentate în mod corespunzător în conformitate cu cadrul de raportare, în timp ce practicianul folosește un prag atunci când obține dovezi cu privire la parametrii și obiectivele care sunt raportate de entitate și evaluează denaturările identificate în acele informații).

Cum aplică practicianul pragul de semnificație într-o misiune de asigurare a sustenabilității?

Pragul de semnificație este aplicat de practicienii în domeniul asigurării în planificarea și realizarea unei misiuni de asigurare a sustenabilității, inclusiv atunci când efectuează proceduri de risc, determină natura, momentul și amploarea procedurilor ulterioare și evaluează dacă informațiile privind sustenabilitatea nu conțin denaturări semnificative.

ED-5000 solicită practicianului să ia în considerare semnificația pentru prezentările calitative și să determine semnificația pentru prezentările cantitative. Această abordare „bifurcată” a fost considerată a fi adecvată, deoarece este imposibil pentru practicieni să determine pragul de semnificație pentru prezentările calitative, având în vedere natura acelor prezentări, și să determine un prag de semnificație unic pentru informațiile privind sustenabilitatea în ansamblu, din cauza unui amestec de informații calitative și cantitative despre o serie de subiecte și aspecte diferite ale subiectelor. Pentru prezentările cantitative, practicianul trebuie, de asemenea, să determine pragul de semnificație al performanței.

Sub aspect practic, o misiune de asigurare a durabilității implică de obicei mai multe praguri de semnificație. Nu toate prezentările de informații au aceleași considerente privind semnificația. Pentru prezentări diferite, aceiași utilizatori vizați pot avea nevoi de informații diferite, o toleranță diferită pentru denaturări sau prezentările de informații pot fi exprimate folosind unități de măsură diferite. De exemplu, utilizatorii vizați pot avea o toleranță mai mică pentru denaturarea informațiilor despre siguranța alimentelor sau a medicamentelor decât în ceea ce privește reciclarea deșeurilor nepericuloase.

Dacă noțiunea de „dublă materialitate” este relevantă pentru misiune, practicianul aplică o „lentilă” de „dublă materialitate” (adică „analizează în ambele sensuri” pragul de semnificație financiar și pragul de semnificație al impactului), dar ia în considerare sau determină un prag de semnificație unic în scopul planificării și realizării procedurilor la nivelul prezentării de informații și evaluează dacă denaturările identificate sunt semnificative. Dacă se aplică atât pragul de semnificație financiar, cât și cel al impactului:

- Pentru prezentările de informații cantitative, în mod obișnuit, va fi utilizat cel mai mic dintre pragurile de semnificație financiară sau de impact, deoarece acesta ar fi semnificativ pentru utilizatorii vizați sau pentru alte părți interesate afectate.
- Pentru prezentările de informații calitative, se aplică factorii descriși în ED-5000 (a se vedea factorii calitativi din paragraful A278 și alte considerații de denaturare din paragrafele A417-A419). Un aspect cheie este dacă prezentările de informații sunt corecte și complete (adică nu omit informații care pot afecta deciziile utilizatorilor) și nu includ informații care ascund prezentarea informațiilor.

Cum analizează practicianul „procesul pragului de semnificație” al entității în timpul unei misiuni de asigurare a durabilității?

Nu există o evaluare unică a „procesului pragului de semnificație”. Mai degrabă, practicianul obține dovezi despre „procesul pragului de semnificație” al entității în mai multe momente diferite de-a lungul misiunii de asigurare, inclusiv, de exemplu:

- *Ca parte a procedurilor de acceptare și continuare a misiunii*, atunci când evaluează dacă cadrul de raportare (adică, criteriile aplicabile) de la care acesta se așteaptă să fie aplicat în pregătirea informațiilor privind sustenabilitatea este potrivit pentru circumstanțele misiunii și va fi disponibil pentru utilizatorii vizați. ED-5000 notează că, în obținerea de cunoștințe preliminare despre informațiile privind sustenabilitatea care se preconizează a fi raportate, practicianul poate lua în considerare dacă subiectele și aspectele subiectelor care trebuie raportate, precum și limitele de raportare, au fost sau vor fi determinate de conducere printr-un proces adecvat.
- *Când înțelege politicile sau procedurile entității pentru identificarea (sau dezvoltarea) și aplicarea criteriilor aplicabile*. Această înțelegere îl ajută pe practician să evalueze dacă politicile sau procedurile entității (inclusiv cele legate de identificarea subiectelor și aspectelor relevante ale subiectelor care trebuie prezentate) sunt adecvate circumstanțelor și sunt conforme cu criteriile aplicabile. Această înțelegere ajută, de asemenea, practicianul să identifice susceptibilitatea la denaturare a prezentării informațiilor entității.
- *La înțelegerea sistemului de control intern al entității* relevant pentru identificarea și pregătirea informațiilor privind sustenabilitatea care trebuie raportate. Aceasta ar include înțelegerea sistemului informațional și a proceselor aferente utilizate pentru pregătirea informațiilor privind sustenabilitatea.
- *Atunci când efectuează proceduri suplimentare* pentru a obține probe suficiente și adecvate dacă cerințele cadrului de raportare au fost aplicate în mod corespunzător în pregătirea și prezentarea informațiilor privind sustenabilitatea; și

La evaluarea denaturărilor identificate în timpul misiunii pentru a stabili dacă denaturările necorectate, individual sau agregat, sunt semnificative. Aceasta implică raționamentul profesional și evaluarea factorilor cantitativi și calitativi în contextul cadrului de raportare (adică, criteriile aplicabile) și circumstanțele misiunii, inclusiv utilizatorii vizați și informațiile care sunt susceptibile de a fi importante. Este important faptul că, ED-5000 observă că denaturările pot apărea din greșeală sau prin fraudă, pot fi calitative sau cantitative și includ informații omise sau informații care ascund prezentarea informațiilor.

Acest document a fost întocmit de personalul Consiliului pentru Standarde Internationale de Audit si Asigurare (IAASB).

IAASB elaborează standarde și îndrumări de audit și asigurare, pentru a fi utilizate de către toți profesioniștii contabili, în cadrul unui proces comun de stabilire a standardelor care implică Consiliul de Supraveghere a Interesului Public, care supraveghează activitățile IAASB și Grupul Consultativ IAASB, care oferă informații de interes public în elaborarea standardelor și a ghidurilor.

Obiectivul IAASB este de a servi interesul public prin stabilirea de standarde de audit, asigurare și alte standarde conexe de înaltă calitate și prin facilitarea convergenței standardelor internaționale și naționale de audit și asigurare, sporind astfel calitatea și coerența practicii în întreaga lume și consolidarea încrederii publicului în profesia globală de audit și asigurare.

[IAASB](#) elaborează standarde și îndrumări de audit și asigurare pentru pentru a fi utilizate de către toți profesioniștii contabili în cadrul unui proces comun de stabilire a standardelor care implică [Consiliul de Supraveghere a Interesului Public](#), care supraveghează activitățile IAASB și Grupul Consultativ IAASB, care oferă informații de interes public în elaborarea standardelor și a ghidurilor. Structurile și procesele care sprijină operațiunile IAASB sunt facilitate de Fundația Internațională pentru Etică și Audit (IFEA). Pentru informații despre drepturi de autor, mărci comerciale și permisiuni, accesați [permisiuni](#) sau contactați permissions@ifac.org

Prezentele *Întrebări frecvente: Propunere ISSA 5000: Aplicarea pragului de semnificație de către entitate și practicianul în asigurare* ale Consiliului pentru Standarde Internaționale de Audit și Asigurare (IAASB), publicate de Federația Internațională a Contabililor în octombrie 2023 în limba engleză, au fost traduse în limba română de Camera Auditorilor Financiari în România în iunie 2024 și documentul este utilizat cu permisiunea IFAC. Textul aprobat al tuturor publicațiilor IFAC este cel publicat de IFAC în limba engleză. IFAC nu își asumă nicio responsabilitate pentru acuratețea și caracterul complet al traducerii sau pentru acțiunile care pot apărea ca urmare a acesteia.

Textul în limba engleză al *Întrebări frecvente: Propunerea ISSA 5000: Aplicarea pragului de semnificație de către entitate și practicianul în asigurare*
© 2023 al IFAC. Toate drepturile rezervate.

Textul în limba română al *Întrebări frecvente: Propunerea ISSA 5000: Aplicarea pragului de semnificație de către entitate și practicianul în asigurare*
© 2024 al IFAC. Toate drepturile rezervate.

Titlul original: *Frequently Asked Questions: Proposed ISSA 5000: The Application of Materiality by the Entity and the Assurance Practitioner*

Contactați Permissions@ifac.org pentru permisiunea de a reproduce, stoca sau transmite sau pentru a utiliza acest document în alte scopuri similare.